

Kritieken

Zwoegen en zweten om in hogere sferen te komen

Danstheater

Ticket to Paradise, van danstheater DOX, speelt 26/1 in Zaandam, 28/1 in Amersfoort, 5/2 in Tilburg.
Info: www.theatergroepdox.nl

Een meisje staat met gespreide armen op het toneel met in elke hand een appel. Een jongen streelt haar hand, arm en oksel, net zolang totdat zij de appels laat vallen. Die scène herhaalt zich keer op keer en eindigt in een worsteling op de grond. Is het een spelletje of raakt het aan een verkrachtingscène?

In de dansvoorstelling 'Ticket to Paradise' van DOX zoeken de dansers hun grenzen op. Hoe ver kun je gaan met het vernederen van een vriend? Wat is het omslagmoment waarop hij terugslaat? Wanneer is rechten niet langer speels, maar agressief? Is het leuk of pijnlijk om net zolang te flirten tot de ander in de war raakt?

De choreografieën zijn een fysieke uitputtingslag en de dansers lijken

soms bijna een blessure op te lopen. Ze vallen ogenschijnlijk niet soepel, maar met een flinke knal op de grond. Het zweet gult van hun lijf en ze ademen hoorbaar hijgend.

'Ticket to Paradise' laat strijd zien, maar ook idealisme en het zoeken naar zingeving. Het streven naar een hoger doelen de prijs die je daarvoor moet betalen. De muziek en beeldtaal verwijzen ook naar fanatici die daarin doorslaan.

DOX liet zich inspireren door Tazie, een theatervorm uit het oude Perzië over religieuze figuren die na de uiteime strijd voor een hoger doel als martelaar de geschiedenis in gaan.

Choreograaf Sassan Saghar Yaghi-mai geeft de voorstelling een sterke fysieke spanningsboog. Als de hoogste top is bereikt en de dansers niet nóg verder door hun grenzen heen kunnen gaan, komen ze in rustiger vaarwater terecht. Het is de stilte na de storm waarin louterende muziek klinkt. Plotseling is het uitzicht weids en verstillt de bewegingstaal in

moie meditatieve momenten.

De hoge achterwand heeft draaien, de panelen met cabines waaruit en waarin de dansers verschijnen en weer verdwijnen. Het doet vermoeden dat er achter de wereld op het toneel nog een andere wereld schuilt. Gaat. Die je met een 'ticket to paradise' kunt bereiken?

Hier zou de voorstelling gemakkelijk in een zwoevige boodschap kunnen eindigen. Maar DOX kiest met humor de weg van de minste weerstand. Een van de dansers tekent met simpele streken vleugels op de panelen in de achterwand. Als de anderen daar één voor één tegenaan gaan staan, zien ze eruit als engeltes. Maar wel engelen die flink hebben gezweet, gezwoegd en gehijgd om in hogere sferen te komen. 'Ticket to Paradise' maakt gelukkig geen statement, maar laat het verlangen zien om te dromen. "You may say I'm a dreamer, but I'm not the only one," zingt John Lennon.

Anita Twaalfhoven